



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. března 2018 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a v přísedících Evy Fleisleberové a Ivany Gromanové

takto:

Obžalovaný

Vojtěch P[REDACTED],

nar. [REDACTED] v Kladně, nezaměstnaný, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED],

j e v i n e n , ž e

dne 22. 5. 2017 v době od 13:10 hodin do 14:15 hodin v Kladně, v Sítenském údolí, ve stavu podnapilosti, stál u stromu, rukou si sahal do kalhot a onanoval nejméně před 30 studenty SOŠ a SOU Kladno, nám. Edvarda Beneše a jejich pedagogickým dozorem, současně při uvedeném jednání pozoroval další lidi a děti v okolí, přičemž podle závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, byly v době činu vlivem alkoholové intoxikace jeho schopnosti ovládat své jednání zcela vymizelé,

t e d y požitím návykové látky se přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného, který má jinak znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

T í m s p á c h a l

trestný čin opilství podle § 360 odstavec 1 trestního zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Markéta Kolandová

a o d s u z u j e s e

podle § 360 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1, § 84, § 85 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků** a nad obžalovaným se stanoví **dohled**.

Podle § 85 odstavec 2 trestního zákoníku se ukládá omezení, a to zákaz nadměrného požívání alkoholických nápojů.

Podle § 99 odstavec 2 písmeno a), odstavec 4 trestního zákoníku se ukládá **ochranné léčení psychiatrické formou ambulantní**.

O d ů v o d n ě n í :

- 1) Obžalovaný Vojtěch P. v přípravném řízení předně uvedl, že svého jednání lituje. Vypověděl, že si předmětného dne koupil víno v dvoulitrové plastové láhvi a poté s ním šel do Sítenského údolí pod most, kde začal zde víno popíjet a celou láhev vína vypil. Při tom pozoroval partu přibližně 30 lidí. Není si vědom, že by se zde ukájel, nevzpomíná si ani na to, že by ho pohled na partu lidí nějak vzrušil. K hlavnímu líčení se nedostavil, ač k němu byl řádně a včas předvolán, proto bylo za splnění podmínek ustanovení § 202 odst. 2 trestního řádu konáno v jeho nepřítomnosti, když soud přihlédl též k závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, z něhož vyplývá, že obžalovaný není schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení.
- 2) Skutkový dej popsán ve výroku tohoto rozsudku, vyl zjištěn především z výpovědí slyšených svědků Lukáše M., Kristýny V. a Michaely K., z nichž bylo zjištěno, že na hřišti v Sítenském údolí měli žáci dvou tříd Střední odborné školy a středního odborného učiliště Kladno hodinu tělesné výchovy. Svědek Lukáš M. uvedl, že viděl muže stojícího u stromu, který žáky pozoroval, sahal si jednou rukou pod kalhoty do rozkroku, a rukou dělal pohyby, jako když onanuje. Byl přítomen po celou vyučovací dvouhodinu. Svědkyně Kristýna V. rovněž viděla muže, který je pozoroval a při tom si neustále sahal mezi nohy, nejprve přes kalhoty, když k nim byl otočený čelem. Potom se k nim otočil zády a vypadalo to, že se uspokojuje. Svědkyně Michaela K., učitelka jedné z tříd, uvedla, že na muže, který je pozoroval, byla upozorněna žákyněmi, sama si nevšimla, kdy přišel. Muž měl ruce přes kalhoty na přirození, jednu chvíli se k nim otočil zády, co dělal pak, to neviděla. Ještě před odchodem přivolali policii. Všichni svědci se rovněž shodně vyjádřili k tomu, že výuky tělesné výchovy se v tu dobu účastnily dvě třídy, a že se v údolí pohybovaly další osoby, neboť jde o park, kam chodí lidé na procházky, také školky i maminky s malými dětmi, a pejskaři. Svědci M. a V. pak také uvedli, že muž držel v druhé ruce pet láhev.
- 3) Skutkový děj dokresluje protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, z nichž je patrná situace na místě samém, zadokumentována místa, kde pachatel stál a kudy se pohyboval, odkud pozoroval cvičící děti. Ze záznamu Městské policie Kladno o předvedení osoby vyplývá, že poté, co obdrželi oznámení o onanujícím muži v Sítenském údolí, tohoto muže zadrželi, podrobili jej dechové zkoušce s výsledkem 1,88 ‰, a následně ve spolupráci s Policií ČR zjistili jeho totožnost, přičemž bylo zjištěno, že šlo o obžalovaného Vojtěcha P. Z protokolu o lékařském vyšetření vyplynulo, že krev obžalovaného, která mu byla odebrána téhož dne v 16:53 hodin, obsahovala 1,84 g/kg alkoholu.

- 4) Vzhledem k požitému alkoholu, k charakteru posuzovaného jednání, jakož i ke skutečnosti, že obžalovaný uváděl, že si na toto jednání nepamatuje, byl přibrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Ze závěrů znaleckého posudku a z výsledku znalce MUDr. Ladislava Procházky bylo zjištěno, že obžalovaný trpí duševní poruchou chorobného charakteru, a to schizotypní poruchou, tedy chronickým, trvalým onemocněním, které se projevuje různými chorobnými příznaky, v případě obžalovaného nepřiměřenými nebo omezenými emočními reakcemi, podivným, nápadným a výstředním chováním, které však není podmíněno bludy či halucinacemi, významným sklonem, k sociálnímu stažení a chudým vztahem až lhostejností k druhým lidem. Obžalovaný občas trpí vtíravými myšlenkami se sexuálním obsahem. Významná je jeho psychosexuální nevyzrálost s nápadnou sociální neobratností, dále stereotypní, obvykle chudé, jednoduché myšlení a řeč, se zvýšenou sugestibilitou a manipulovatelností. Touto poruchou trpěl i v předmětné době, měla forenzně významný vliv na jeho jednání. Obžalovaný občas nadměrně užívá alkohol, pokud na něj dostane od matky peníze, závislý však na něm není. Obžalovaný zná účinky alkoholu na svou osobu. Jeho schopnost zdržet se požívání alkoholu a schopnost kontrolovat průběh požívání jsou podstatně sníženy v důsledku schizotypní poruchy. Obžalovaný není postižen sexuální deviací, je však psychosexuálně nevyzrálý. V době činu byl obžalovaný postižen schizotypní poruchou ve stavu prosté opilosti, a v důsledku toho byly jeho rozpoznávací schopnosti podstatně sníženy. Ovládací schopnosti byly vymizelé. Pokud by obžalovaný nebyl intoxikovaný alkoholem, byly by jeho rozpoznávací schopnosti sníženy mírně, nepodstatně, a ovládací schopnosti by byly v důsledku schizotypní poruchy sníženy podstatnou měrou. Prostá opilost u obžalovaného odbourala jeho zábrany ukájet se na veřejnosti. Nebyl postižen alkoholickým anamnestickým okénkem. Pokud uvedl, že si na předmětnou dobu nepamatuje, jednalo se o zbrklé jednání, kterým se chtěl jednoduchým způsobem vyvinut. Nebyl postižen patickou opilostí. Z psychiatrického hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě bez odborné léčby potenciálně nebezpečný pro společnost, neboť hrozí, že se bude i v budoucnosti dopouštět obdobné trestné činnosti. Znalec proto navrhl uložení ochranného psychiatrického léčení, a to ambulantní formou. Protialkoholní léčbu znalec nenavrhl uložit, protože obžalovaný není závislý na alkoholu a do stavu opilosti se v předmětné době přivedl převážně v důsledku duševní poruchy chorobného charakteru. Ze sexuologického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě pro společnost nebezpečný, neboť není postižen sexuální deviací. Zjištěná psychosexuální nevyzrálost je projevem jeho schizotypní poruchy.
- 5) Když soud hodnotil shora uvedené důkazy, a to jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy, které jsou v souladu a které se navzájem doplňují, skýtají dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu a že jimi bylo bez pochybností prokázáno, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. To vyplývá především z výpovědí slyšených svědků, kteří popsali jednání obžalovaného i okolnosti, za jakých k němu došlo. O totožnosti obžalovaného jako pachatele tohoto jednání pak také rovněž není pochybností, neboť obžalovaný byl po přivolání Městské policie a Policie ČR zadržen a ztotožněn. Provedeným dokazováním tak bylo prokázáno, že se obžalovaný veřejně, tedy ve smyslu ustanovení 117 písm. b) trestního zákoníku před nejméně třemi osobami současně přítomnými, v Sítenském údolí, tedy na místě veřejnosti přístupném, kam má přístup široký okruh individuálně neurčených osob, dopustil hrubé neslušnosti tím, že si sahal do kalhot a onanoval, tedy takové jednání, jímž jsou hrubě porušována pravidla občanského soužití a zásady občanské morálky.
- 6) Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, toto vykazuje všechny znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, avšak s ohledem na výše uvedené důkazy, ať již je to záznam o zadržení obžalovaného, výsledky dechové zkoušky a odběru krve, a v neposlední řadě i závěry znaleckého zkoumání duševního stavu obžalovaného, bylo zjištěno, že se obžalovaný požitím většího množství návykové látky, v tomto případě alkoholu, přivedl do stavu nepřičetnosti, když vlivem požitého alkoholu došlo k vymizení jeho ovládacích schopností. V tomto stavu nepřičetnosti se dopustil činu jinak trestného, který má

znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Je třeba konstatovat, že s ohledem na závěry znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a sexuologie, se obžalovaný skutečně nacházel ve stavu nepřičetnosti, do kterého se však přivedl sám zaviněně požitím vyššího množství alkoholu, když účinek této látky na jeho osobu mu musel být znám s ohledem na předchozí konzumaci. Z tohoto důvodu bylo jednání obžalovaného, které jinak vykazuje zákonné znaky trestného činu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, posouzeno jako přečin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku a soud jej tímto přečinem uznal vinným.

- 7) Při stanovení druhu trestu a jeho výměry v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu společnosti na ochraně občanského soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud na straně jedné přihlédl k tomu, že se obžalovaný nacházel ve stavu nepřičetnosti, na straně druhé však nemohl pominout skutečnost, že se posuzovaného jednání dopustil před větším množstvím dětí.
- 8) K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že svobodný, bezdětný. Dosáhl toliko základního vzdělání. V současné době nikde nepracuje, není evidován ani úřadem práce jako uchazeč o zaměstnání. Je nemajetný. Ze zprávy o pověsti Magistrátu města Kladna a z opisu evidence přestupků byl zjištěno, že obžalovaný byl dvakrát postižen pro přestupky, a to pro přestupky proti občanskému soužití a proti majetku, avšak k tomu došlo před více než 10 lety. Z rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný byl třikrát soudně trestán, a to pro majetkovou trestnou činnost. K prvním dvěma odsouzením nelze přihlížet, neboť pro ně platí fikce zahlázení, když odsouzený vykonal trest obecně prospěšných prací, resp. se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 26. 5. 2016, č. j. 2 T 33/2016-111, který nabyl právní moci téhož dne, byl obžalovaný P. [redacted] odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let za současného uložení dohledu. Naposledy byl odsouzen dosud nepravomocným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 7. 12. 2017, č. j. 5 T 148/2016-259, kterým byl uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) trestního zákoníku a odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvaceti pěti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků, za současného vyslovení dohledu, přičemž mu bylo uloženo omezení, a to zákaz nadměrného požívání alkoholu. Současně byl zrušen výrok o trestu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 2 T 33/2016. Soud s ohledem na skutečnost, že se nyní souzené trestné činnosti obžalovaný dopustil dne 22. 5. 2017, tedy před vyhlášením posledně citovaného rozsudku, zvažoval, zda není na místě uložení souhrnného trestu, avšak vzhledem k tomu, že jej spáchal až poté, co byl vyhlášen rozsudek Okresního soudu v Kladně sp. zn. 2 T 33/2016, k němuž byl ukládán tímto rozsudkem souhrnný trest, není zde vztah souhrnnosti, ale je nutno toto jednání posoudit jako samostatné a uložit na něj samostatný trest.
- 9) Když tedy soud zhodnotil všechny shora rozvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného lze dosáhnout uložením ještě výchovného trestu, trestu nespojeného s bezprostředním omezením osobní svobody obžalovaného. Ten vyměřoval s ohledem na znění ustanovení § 360 odst. 1 trestního zákoníku v trestní sazbě § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody až na dvě léta. Obžalovanému soud tento trest vyměřil v jedné třetině tohoto zákonného rozpětí, tedy

v trvání osmi měsíců, když takto vyměřený trest odpovídá povaze a závažnosti jednání obžalovaného na straně jedné, jakož i jeho osobě a dosavadnímu způsobu života na straně druhé. Výkon trestu soud podmíněně odložil na delší zkušební dobu, vyměřenou přesto ještě v dolní polovině zákonného rozpětí § 85 odst. 1 trestního zákoníku. V daném případě je však již potřeba zvýšeně sledovat a kontrolovat chování obžalovaného a především mu poskytnout potřebnou péči a pomoc a odborné vedení ve zkušební době tak, aby se v budoucnu vyvaroval dalšího páchání trestné činnosti a vedl řádný život, a aby řádně dodržoval omezení, které mu bylo současně uloženo, a tak zajistit ochranu společnosti a především snížení možnosti opakování trestné činnosti. Proto nad jeho chováním soud stanovil dohled. Dohledem se podle § 49 odst. 1 trestního zákoníku rozumí pravidelný osobní kontakt obžalovaného s úředníkem Probační a mediační služby (dále jen PMS), spolupráce při vytváření a realizaci probačního plánu dohledu ve zkušební době a kontrola dodržování podmínek uložených obžalovanému soudem nebo vyplývajících ze zákona. Obžalovaný je povinen spolupracovat s probačním úředníkem stanoveným způsobem, plnit probační plán dohledu, dostavovat se k probačnímu úředníkovi ve stanovených lhůtách, informovat ho o svém pobytu, zaměstnání a zdrojích obživy a umožnit probačnímu úředníkovi vstup do obydlí, ve kterém se zdržuje. Protože se obžalovaný dopustil trestné činnosti v souvislosti s požitím alkoholu, kterým se přivedl do stavu nepřičetnosti, soud mu současně uložil omezení ve zkušební době, a sice zákaz nadměrného požívání alkoholických nápojů. Obžalovaný je tak povinen v rámci dohledu také prokazovat dodržování tohoto soudem uloženého omezení, případně se podrobit zkoušce na alkohol. Poruší-li obžalovaný závažným způsobem nebo opakovaně podmínky dohledu, probační plán nebo poruší-li uloženou povinnost, vystavuje se nebezpečí přeměny uloženého trestu v nepodmíněný. K přeměně uloženého trestu pak také může dojít v případě, že obžalovaný ve zkušební době nebude žít řádně a spáchá trestnou činnost či přestupek.

- 10) Soud též uložil obžalovanému podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ochranné léčení. Při tom vzal v úvahu závěry vyšetření obžalovaného, kterým byla zjištěna duševní porucha chorobného charakteru, tj. schizotypní porucha, tedy skutečnost, že obžalovaný spáchal trestný čin ve stavu vyvolaném touto duševní poruchou. Současně znalec shledal pobyt obžalovaného na svobodě bez odborné léčby potenciálně pro společnost nebezpečným, neboť hrozí nebezpečí, že se bude i v budoucnu dopouštět obdobné trestné činnosti jako té, pro kterou je nyní stíhán. V souladu s návrhem znalce bylo obžalovanému uloženo ochranné léčení psychiatrické, a to proto, že primárně byla u obžalovaného shledána duševní porucha. Obžalovaný není závislý na alkoholu, byť se trestné činnosti dopustil po požití alkoholu, přičemž do stavu opilosti se přivedl převážně v důsledku této duševní poruchy chorobného charakteru. Proto není třeba ukládat léčení protialkoholní. Stejně tak není třeba ukládat léčení sexuologické, neboť znalec u obžalovaného neshledal sexuální deviace. Zjištěná psychosexuální nevyzrálost je projevem jeho schizotypní poruchy. Pokud jde o formu léčení, o té bylo rozhodnuto podle § 99 odst. 4 trestního zákoníku, a to v souladu s návrhem znalce, podle něhož postačí ambulantní forma léčení, která je s ohledem na ochranu společnosti dostačující, kdy obžalovaný je zároveň schopný se takové formě léčby podrobovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl

učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 26. března 2018

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu